Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/59/2020
Identifikačné číslo spisu:	4116219086
Dátum vydania rozhodnutia:	25.01.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Marián Sluk
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:4116219086.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu TEVY s.r.o., so sídlom v Nitre, Janka Kráľa 1039/51, IČO: 36 560 600, zastúpeného NAGYOVÁ & PARTNERS advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom v Nitre, Farská 8, IČO: 47 233 923, proti žalovanému I.M.I. AUTO plus, s.r.o., so sídlom v Nitre, Cabajská cesta 10, IČO: 45 555 711, zastúpeného advokátom JUDr. Ivanom Jánošíkom, so sídlom v Bratislave, Klincová 35, o zriadenie vecného bremena, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 9C/358/2016, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 18. júna 2019, sp. zn. 12Co/23/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra rozsudkom z 25. októbra 2018 č. k. 9C/358/2016-141 vo výroku I. zriadil v prospech vlastníka budovy súp. č. XXXX, nachádzajúcej sa na parcele č. XXXX/XX, v katastrálnom území F., vecné bremeno in rem, spočívajúce v povinnosti vlastníka pozemku reg. „C“, parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku ostatné plochy o výmere 691 m2, nachádzajúceho sa v katastrálnom území F., obec F., zapísaný na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Nitra, katastrálny odbor, strpieť uloženie a užívanie elektroenergetických zariadení - káblovej prípojky NN, ich prevádzkovanie, údržbu, opravy, úpravy, rekonštrukcie, modernizácie a akékoľvek iné stavebné úpravy ako aj ich odstránenie, tak, ako sú zakreslené Geometrickým plánom č. XX/XXXX, vyhotoveným autorizovaným geodetom Ing. D. C.. Vecné bremeno sa zriaďuje na dobu neurčitú. Vecné bremeno sa zriaďuje za jednorazovú odplatu vo výške 500 eur, ktorú je žalobca povinný uhradiť žalovanému do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo výroku II. priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Krajský súd v Nitre rozsudkom z 18. júna 2019, sp. zn. 12Co/23/2019 odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Malacky z 25. októbra 2018 č. k. 9C/358/2016-141, potvrdil a priznal

žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.
2.1. Odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie uvedeným v napadnutom rozsudku, pretože v predmetnom konaní bola nesporne preukázaná potreba medzi žalobcom a žalovaným usporiadať pomery prostredníctvom inštitútu vecného bremena, ktorý zabezpečí riadny výkon vlastníckeho práva k stavbe. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobca zriadil káblovú prípojku na cudzom pozemku žalovaného, pričom si nesplnil ohlasovaciu povinnosť stavebnému úradu týkajúcu sa zriadenia drobnej stavby, avšak s prihliadnutím na potrebu žalobcu mať prístup k elektrickej energii v budove (sklade) nachádzajúcej sa na pozemku parcely reg. „C“ evidovaného ako parc. č. XXXX/XX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 318 m2, zapísaného na LV č. XXXX pre obec a k. ú. F., vo vlastníctve žalobcu, je odôvodneným použitie ustanovenia § 135c ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ktoré umožňuje súdu usporiadať pomery medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom stavby zriadením vecného bremena za náhradu, ak je to nevyhnutné na výkon vlastníckeho práva k stavbe. Aplikácia uvedeného ustanovenia je najvhodnejším riešením vzniknutého sporu medzi žalobcom a žalovaným aj z toho dôvodu, že v predmetnej budove skladu prevádzkuje žalobca svoju podnikateľskú činnosť, a preto je nevyhnutné, aby mal zabezpečený prístup k elektrickej energii. Nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobcu, na ktorej prevádzkuje svoju podnikateľskú činnosť susedí zo všetkých strán s nehnuteľnosťami vo vlastníctve žalovaného, a teda je odôvodnené prijať záver, že prístup k rozvodu elektrickej energie musí byť uskutočnený cez niektorú z nehnuteľností vo vlastníctve žalovaného. Odvolací súd sa taktiež stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že zriadenie vecného bremena neprimerane neobmedzí žalovaného vo výkone jeho vlastníckeho práva. Časť pozemku, na ktorej žalobca svojvoľne zriadil káblovú prípojku je žalovaným nevyužívaná, pričom žalobca pripojenie káblom cez pozemok žalovaného uskutočnil najkratším možným spôsobom. Súd prvej inštancie sa dostatočným spôsobom vysporiadal s možnosťou vzdušného vedenia elektrickej energie a odôvodnene zhodnotil ponechanie káblovej prípojky nachádzajúcej sa pod zemou ako najúčelnejší spôsob odoberania elektrickej energie, ktorý si nevyžaduje ďalšie vynakladanie finančných prostriedkov na rekonštrukciu alebo odstránenie, a súčasne neprimerane neobmedzuje výkon vlastníckeho práva žalovaného.
2.2. K námietke žalovaného, že žalobca nepravdivo tvrdil, že nemal iné riešenie ako viesť káblovú prípojku cez pozemok žalovaného odvolací súd dodáva, že z dôvodu, keďže je nehnuteľnosť žalobcu obkolesená nehnuteľnosťami vo vlastníctve žalovaného, akákoľvek forma vedenia elektrickej energie k nehnuteľnosti žalobcu musí byť realizovaná cez nehnuteľnosť žalovaného. Námietku, že žalobca nepreukázal súlad elektrickej prípojky s verejným záujmom odvolací súd zhodnotil ako nedôvodnú, pretože táto skutočnosť bola preukázanou z vyjadrenia Mesta Nitra, útvar hlavného architekta zo dňa 13.06.2016, v ktorom je uvedené, že káblová prípojka NN nie je v rozpore s verejným záujmom, z čoho teda možno vyvodiť záver, že káblová prípojka zriadená žalobcom je v súlade s verejným záujmom, ktorý bol týmto vyjadrením aj preukázaný. Rovnako nedôvodnú zhodnotil odvolací súd námietku, že zriadenie elektrickej prípojky je nebezpečné pre život a zdravie, nakoľko listinným dôkazom nachádzajúcim sa na č. l. 103 súdneho spisu sa nachádza Správa o prvej odbornej prehliadke a odbornej skúške elektrického zariadenia, ktorá konštatuje celkový posudok, že kontrolované zariadenie (prípojka) je urobené podľa projektovej dokumentácie a platných STN.
2.3. Záverom odvolací súd posúdil námietku žalovaného týkajúcu sa výšky náhrady za zriadenie vecného bremena, ktorú súd prvej inštancie priznal v sume 500 eur ako jednorazovú náhradu. Odvolací súd prioritne vychádzal zo skutočnosti, že žalovaný výšku náhrady za zriadenie vecného bremena v konaní prebiehajúcom na súde prvej inštancie nenamietal, a teda v zmysle ustanovenia § 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Na základe nespornosti výšky náhrady za zriadenie vecného bremena, súd prvej inštancie nevykonal ďalšie dokazovanie za účelom zistenia primeranosti žalobcom navrhnutej náhrady, čo v závere odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie odôvodnil práve tým, že žalovaný sa počas celého konania k výške náhrady za zriadenie vecného bremena nevyjadril. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že vzhľadom na ustanovenie § 366 CSP nemožno v odvolacom konaní prihliadať na novoty, tzn. prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie. Ak by odvolací súd na tieto novoty prihliadol, došlo by k porušeniu princípu právnej istoty (čl. 2 CSP) a rovnosti zbraní (čl. 6 CSP). Z tohto dôvodu odvolací súd na námietku týkajúcu sa výšky náhrady za zriadenie vecného bremena neprihliadol, pretože sa jedná o novotu, na ktorú súd neprihliada, pokiaľ nie sú splnené zákonné podmienky uvedené v § 366

CSP, ktoré by odôvodňovali použitie novôt v odvolacom konaní. Tieto podmienky v predmetnom spore splnenými neboli.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu v celom rozsahu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, v ktorom žiadal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Prípustnosť dovolania odôvodnil poukazom na ustanovenia § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. a/ a c/ CSP.
3.1. Dovolateľ v zmysle § 420 písm. f/ CSP vo svojom dovolaní poukázal na nesprávne zistenie skutkového stavu a nesprávne právne posúdenie veci konajúcimi súdmi. V dovolaní predovšetkým namietal, že a/ žalobca zriadil neoprávnene na pozemku žalovaného tzv. čiernu stavbu - elektrickú prípojku, tým zasiahol do pokojného stavu a vlastníckeho práva žalovaného, b/ v danom prípade nebol verejný záujem na vykonávaní podnikateľskej činnosti žalobcu a išlo len o stret súkromných záujmov žalovaného a žalobcu, c/ žalobca mal prístup k elektrickým rozvodom cez existujúce vzdušné vedenie, pričom nepreukázal, že napriek technickému stavu by nemohli byť modernizované, eventuálne že by nemohli viesť elektrickú energiu a d/ žalobca vedel, že súhlas so zriadením stavby (elektrickej prípojky) nezíska, preto bez súhlasu žalovaného, bez stavebného povolenia (ohlásenia) a územného rozhodnutia zriadil čiernu stavbu. Ide o konanie v rozpore so zákonom, ktoré obchádza zákon a je v rozpore s dobrými mravmi, preto je vylúčené takému konaniu priznať právnu ochranu.
3.2. Dovolateľ v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ a c/ CSP poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 26. novembra 2011 sp. zn. PL. ÚS 19/09, uverejneným v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu SR pod č. 2/2011 (ďalej aj „nález ÚS SR“), z ktorého vyvodil, že ak dôjde k stretu dvoch súkromnoprávnych záujmov, pričom do oprávnených záujmov vlastníka bolo zasiahnuté protiprávnym konaním porušiteľa, potom nie je možné priznať porušiteľovi rovnakú právnu ochranu ako vlastníkovi. V tomto rozsahu namietal závery rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 MCdo/44/2012, v zmysle ktorých pre zriadenie vecného bremena nie je rozhodujúce, či stavba bola postavená v súlade so zákonom.
3.3. Dovolateľ tiež namietal výšku priznanej náhrady za zriadenie vecného bremena a v prípade, že súd nenariadi odstránenie čiernej stavby, požaduje zvýšenie jednorazovej náhrady za zriadenie vecného bremena vo výške 15.000,- eur. Uvedená suma sa javí ako odôvodnená vzhľadom na postup žalobcu, ktorý účelovo prehliadol riadny zákonný postup a nadobudnutie vlastníckeho práva žalobcom má pôvod v protiprávnom konaní.
4. Žalobca sa k dovolaniu vyjadril s tým, že žalovaný neuvádza, v čom mu súd nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jeho procesné práva. Žalovaný v dovolaní v podstate namieta právne posúdenie veci súdom a skutkové zistenia súdu, s ktorým sa nestotožňuje. Žalovaný na preukázanie rozdielnych rozhodnutí dovolacieho súdu poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý sa zaoberá právnou otázkou výstavby diaľnic na cudzích pozemkoch ignorujúc inštitút vyvlastnenia. Ide teda o úplne inú právnu otázku. Dovolanie žalovaného navrhol zamietnuť a uplatnil si nárok na náhradu trov konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana konania zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Aj za účinnosti CSP treba dovolanie považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu [viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012 (poznámka dovolacieho súdu: pokiaľ sa v ďalšom texte odkazuje v zátvorke na „Cdo“, ide o odkaz na rozhodnutie najvyššieho súdu príslušnej spisovej značky)].

7. Už v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 najvyšší súd opakovane vyjadril záver aktuálny aj v

súčasnosti, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 357/2015, 4 Cdo 1176/2015, 5 Cdo 255/2014, 8 Cdo 400/2015). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.
8. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím predstavujúcim res iudicata), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namieste je tu skôr reštriktívny výklad (3 Cdo 319/2013, 1 Cdo 348/2013, 3 Cdo 357/2016, 3 ECdo 154/2013, 3 Cdo 208/2014).

9. Naďalej je tiež plne opodstatnené konštatovanie, že ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane [porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. II. ÚS 172/03 (poznámka dovolacieho súdu: pokiaľ sa v ďalšom texte odkazuje v zátvorke na „ÚS“, ide o odkaz na rozhodnutie ústavného súdu príslušnej spisovej značky)].

10. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP. V danom prípade je v dovolaní uplatnený dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ a § 421 CSP.

11. Podľa § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa § 447 písm. c/ CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.
11.1. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).
11.2. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej voľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (vid' napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky SP. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).
11.3. Dovolateľ, vychádzajúc z obsahu dovolania, prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje z § 420 písm. f/ CSP a k tomu dovolaciemu dôvodu uvádza, že odvolací súd nedostatočne zistil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil.
11.4. Pokiaľ dovolateľ vytýka odvolaciemu súdu nedostatky v procese obstarávania skutkových podkladov pre rozhodnutie [najmä, či žalobca (ne)mal aj inú možnosť ako tú, že musel zriadiť elektrickú

prípojku na pozemku žalovaného, či doposiaľ existujúce vzdušné vedenie (ne)bolo dostatočným a najvhodnejším riešením pre prívod elektrickej energie k žalobcovej stavbe, či vzdušné vedenie (ne)mohlo byť modernizované, či žalobca (ne)preukázal verejný záujem na zriadení elektrickej prípojky a iné], najvyšší súd pripomína, že (ani prípadné) nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nie je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu považované za vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP (1 Cdo 41/2017, 2 Cdo 232/2017, 3 Cdo 26/2017, 4 Cdo 56/2017, 5 Cdo 90/2017, 7 Cdo 11/2017, 8 Cdo 187/2017, 9Cdo 86/2020). Pri posudzovaní ústavnosti tohto právneho názoru nedospel ústavný súd (II. ÚS 465/2017) k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti. Výnimkou sú iba rôzne závažné deficity v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.), prípadne konajúcimi súdmi svojvoľné, neudržateľné alebo v zrejmom omyle prijaté skutkové závery, ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. V preskúmavanej veci však dovolanie na takýchto argumentoch nespočívalo.
11.5. Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania aj z právnych záverov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie (najmä pokiaľ ide o zriadenie vecného bremena, určenia primeranej výšky náhrady za zriadenie vecného bremena a pod.) dovolací súd uvádza, že už podľa predchádzajúcej úpravy občianskeho súdneho konania dospel najvyšší súd k záveru, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením veci (viď R 54/2012 a tiež 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010, 8 ECdo 170/2014, 9 Cdo 86/2020). Podľa právneho názoru najvyššieho súdu nie je po 1. júli 2016 žiadny dôvod pre odklon od vyššie uvedeného chápania dopadu nesprávneho právneho posúdenia veci (nesprávneho vyriešenia niektorej právnej otázky súdom) na možnosť strany civilného sporového konania uskutočňovať jej patriace procesné oprávnenia. Na tom, že nesprávne právne posúdenie veci nezakladá dovolateľom tvrdenú vadu zmätočnosti, zotrval aj judikát R 24/2017 a tiež viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu (l Cdo 202/2017, 2 Cdo 101/2017, 3 Cdo 94/2017, 4 Cdo 47/2017, 5 Cdo 145/2016, 7 Cdo 113/2017, 8 Cdo 76/2018, 9Cdo86/2020).
11.6. Na podklade vyššie uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie v zmysle § 420 písm. f/ CSP v danej veci smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

12. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.
12.1. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).
12.2. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dôvodom prípustnosti dovolania.
12.3. Žalovaný prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/, c/ CSP.
12.4. Uplatnenie dovolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP a súčasne podľa § 421 ods. 1 písm. c/ CSP sa však bez ďalšieho vzájomne logicky vylučuje; ich súbeh, resp. vzájomná kumulácia je vylúčená. Nemožno tvrdiť, že tá istá právna otázka je dovolacím súdom rozhodovaná ustálene (v kontexte konštatovania, že odvolací súd sa od nej nesprávne odklonil) a zároveň tvrdiť, že je ním rozhodovaná rozdielne (viď napr. uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 6 Cdo 27/2017, 6 Cdo 129/2017).
12.5. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, by mal dovolateľ: a/

konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ vysvetliť (a označením rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, c/ uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená. Samotné polemizovanie dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. c/ CSP by mal dovolateľ: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a označiť rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré ju riešili rozdielne, b/ uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená.
12.6. Pokiaľ dovolateľ v takom dovolaní nevymedzí právnu otázku a neoznačí ustálenú súdnu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach (predpokladoch) o tom, ktorú otázku a ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie mal dovolateľ na mysli. V prípade absencie uvedeného dovolací súd nemôže pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávnych a hmotnoprávnych otázok, ktoré pred ním riešil prvoinštančný a odvolací súd a v súvislosti s tým ani vyhľadávať všetky (do úvahy prichádzajúce) rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré sa týkajú danej problematiky; v opačnom prípade by uskutočnil dovolací súd prieskum priečiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj (konkrétne) cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP (pozri Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. BECK, str.1382 a rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 6/2017, sp. zn. 3 Cdo 28/2017).
12.7. V danom prípade dovolateľ v dovolaní uviedol (len) všeobecnú charakteristiku nesprávností, ku ktorým podľa jeho názoru došlo najmä v konaní o zriadenie vecného bremena pred prvoinštančným a odvolacím súdom, nevymedzil konkrétnu právnu otázku a v tejto súvislosti neoznačil rozhodnutia dovolacieho súdu, odvolával sa na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 19/09 a rozhodnutie dovolacieho súdu (6 MCdo 44/2012).
12.8. Po preskúmaní dovolania dospel dovolací súd k záveru, že dovolateľ nevymedzil dovolací dôvod uplatnený v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. a/ CSP (odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu) spôsobom, aký vyplýva z ust. § 432 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 421 ods. 1 písm. a/ tohto právneho predpisu. V tejto súvislosti dovolací súd poznamenáva, že dovolateľ neformuloval právnu otázku v kontexte ktorej by ozrejmil čo považuje za „ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu“ s odvolaním sa na príslušnú judikatúru dovolacieho súdu, od ktorej sa mal nesprávne odvolací súd odkloniť.
12.9. Dovolací súd k nálezu ÚS SR sp. zn. PL. ÚS 19/09 uvádza, že v danej veci išlo o plenárne rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorým rozhodoval o súlade ustanovení zákona č. 669/2007 Z. z. s Ústavou Slovenskej republiky v zmysle čl. 125 ods. 1 písm. a/ Ústavy Slovenskej republiky. Podstatou veci bolo preskúmanie ústavnej súladnosti napadnutých ustanovení zákona o jednorazových mimoriadnych opatreniach umožňujúcich vydanie stavebného povolenia a reálnu fyzickú výstavbu diaľnic na pozemkoch, ku ktorým stavebník nemá hmotnoprávny titul. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v náleze Ústavný súd Slovenskej republiky neriešil totožnú, prípadne obdobnú situáciu, akú riešili všeobecné súdy v predmetnom konaní o zriadenie vecného bremena podľa § 135c ods. 3 OZ a určení výšky jeho náhrady. Spor zastrešený rozhodnutím dovolacieho súdu sp.zn. 6 MCdo/44/2012 bol iniciovaný vlastníkmi pozemku požadujúcich odstránenie neoprávnenej drevenej stavby. Dovolací súd v ňom vyslovil názor, že v prípade neoprávnenej stavby v časti zasahujúcej do susedného pozemku „môže súd rozhodnúť o odstránení časti stavby, ak to je technicky možné alebo zriadiť vecné bremeno v prospech stavebníka“. Je zrejmé, že v súvislosti s označeným rozhodnutím najvyššieho súdu sp. zn. 6 MCdo/44/2012 a plenárnym nálezom ústavného súdu nemohlo dôjsť k rozdielnej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu v zmysle uplatneného dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. c/ CSP.
12.10. So zreteľom na vyššie uvedené dospel dovolací súd k záveru, že prípustnosť dovolania žalovaného nevyplýva z § 421 písm. a/ a c/ CSP. Vzhľadom na to jeho neprípustné dovolanie odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

13. Žalobca bol v dovolacom konaní úspešný a preto mu dovolací súd podľa ustanovenia § 453 ods. 1 CSP s použitím § 255 ods. 1 CSP priznal voči žalovanému plný nárok na náhradu trov dovolacieho

konania. O výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.